

اسمائل خوی و سفالگری

به مناسبت زادروزش، در یکسال پس از نبودنش
Esmail khoi and persian pottery

سخنرانان: علیرضا آبیژ، سبا خوئی، ماندانا زندیان، زیبا کرباسی، محمود معتقدی
واحمد کریمی حکاک

Organised by:

Jaleh Esfahani Cultural Foundation
in association with
SOAS Middle East Institute

مجریان: بهروز ظفری و هادی شفیعی
سنتور: پیمان حیدریان
رقص سماع: لی لی فولادوند
باحضور و موسیقی مجید درخشانی

25th June 2022

3:00pm

Brunei Gallery, SOAS

Thornhaugh Street, Russell Square, London WC1H 0XG

شنبه 25 ژوئن 2022

ساعت 15:00

برنامه

- پذیرائی از ساعت ۳:۰۰ تا ۳:۲۰
- خوش آمد گوئی از طرف بنیاد: آقای هادی شفیعی
- گفتار مجری و معرفی برنامه: آقای بهروز ظفری
- کلیپی از اشعار خوئی با صدای شاعر
- سخنرانی: آقای محمود معتقدی
- سنتور: آقای پیمان حیدریان
- سخنرانی: خانم ماندا زندیان
- سخنرانی: خانم سبا خوئی
- سخن و موسیقی آقای مجید درخشانی
- سخنرانی: خانم زیبا کرباسی
- سخنرانی: آقای احمد کریمی حکاک
- کلیپی از اشعار خوئی با صدای شاعر
- سخنرانی: آقای علیرضا آبیز
- رقص سماع: خانم لی لی فولادوند
- گفتار پایانی برنامه: آقای بهروز ظفری

سخنرانان و هنرمندان به ترتیب حروف الفبا:

علیرضا آبیژ - شاعر، مترجم، پژوهشگر ادبی

از علیرضا آبیژ تاکنون پنج مجموعه شعر به عناوین نگه دار باید پیاده شویم (نارنج، ۱۳۷۷)، اسپاگتی با سس مکزیک (ثالث، ۱۳۸۳)، از میز من صدای درختی می آید (نگاه، ۱۳۹۲)، کوهسنگی، بلاک ۱۳ ممیزا (هندز مدیا، ۱۳۹۶)، خط سیاه، متروی لندن (فانوس، ۱۳۹۶، برنده‌ی جایزه‌ی شاملو) منتشر شده است و مجموعه‌ی بُزجوش زیر چاپ است. وی آثاری از شاعران نامداری نظیر درک والکات، رابین ماریاریلکه، جک کرواک، ویلیام باتلر ییتس، تد هیوز، شیموس هینی، سی کی ویلیامز و شماری دیگر به فارسی برگردانده و آثار شمار قابل توجهی از شاعران فارسی زبان را به انگلیسی ترجمه و منتشر کرده است. اثر پژوهشی وی به زبان انگلیسی با عنوان Censorship of Literature in Post-Revolutionary Iran ران انتشارات بلومزبری در سال ۲۰۲۰ و ترجمه‌گزیده‌ای از شعرهایش با عنوان The Kindly Interrogator ران انتشارات شیرزمن در سال ۲۰۲۱ منتشر کرده و مجموعه Desert Monitor به زودی منتشر می‌شود. علیرضا آبیژ متولد ۱۳۴۷ در آبیژ، جنوب خراسان است و در رشته‌ی زبان و ادبیات انگلیسی در دانشگاه فردوسی مشهد و دانشگاه تهران تحصیل کرده و از دانشگاه نیوکاسل انگلستان دکترادر رشته‌ی ادبیات خلاق - شعر کسب کرده است.

پیمان حیدریان - نوازنده سنتور، آهنگساز و پژوهشگر سیگنال‌های دیجیتال

پیمان حیدریان دکترای پردازش سیگنال‌های موسیقی و مدرس کامپیوتر، الکترونیک و موسیقی در دانشگاه‌های انگلیس و نیوزیلند، برای اولین بار الگوریتم‌هایی برای بازشناسی نتهای موسیقی و تشخیص دستگاهای موسیقی ایرانی و احساس با استفاده از هوش مصنوعی نوشته. او آهنگساز و نوازنده‌ی سنتور، دف و پیانو نیز هست و تاکنون بیش از ۱۰۰ کنسرت در ایران و ۱۲۶ شهر جهان اجرا کرده از جمله کنسرت‌های چند ملیتی صدای سنتور در لندن، آکسفورد، کمبریج، ادینبورو، پاریس، تورنتو، ونیز، آتن و هنگ کنگ که باعث آشنایی مردم ملل مختلف با موسیقی ایرانی و ایرانیان با موسیقی ملل دیگر شده است. او مؤسس و دبیر مجمع موسیقی دانشجویان کشور و ارکستر ملی دانشجویان بوده و جوایزی از جمله نشان ویژه دانشگاه گلاسگواسکاتلند برای الگوریتم تشخیص دستگاه موسیقی، لوح بهترین اجرای جشنواره‌ی موسیقی و فیلم پدوای ایتالیا و بهترین اجرای موسیقی الکترونیک رقابت اروپایی اودیوموستلی را دریافت کرده است. آلبوم اولش با پیانیست جاز آمریکایی پاول استین، گفتگویی موزیکال بین ایران و آمریکا است که در لس آنجلس ضبط شد. آلبوم دوم در نیوزیلند ضبط شده که بزودی عرضه می‌شود.

سبا خوئی - شاعر، روزنامه نگار و محقق

سبا خوئی فارغ التحصیل جامعه‌شناسی از دانشگاه تهران است و یکی از اعضای کمیته گزارشگران حقوق بشر و گزارشگران بدون مرز است. او فعالیت‌های مطبوعاتی و اجتماعی خود را از سال ۱۳۷۴ با هفته‌نامه دانشجو در تهران شروع کرد و با دیگر نشریات و تارنماهای بخارا، روز آنلاین، اخبار روز، زن و... به عنوان گزارشگر و روزنامه نگار همکاری داشته است. وی از سال ۲۰۱۰ در تلویزیون من و تو بعنوان مجری خبر، پژوهشگر و آرشایویست مشغول به کار می‌باشد. نخستین کتاب شعر او بنام "یاری ماندن" در سال ۲۰۱۴ همزمان با زادروزش خردادماه ۱۳۹۳، و در هفتمین سال مهاجرتش به لندن، یوسیکله نشرچاند اس مدیا چاپ شد. اسماعیل خوئی درباره او گفته است او براستی شاعر خوبی است، اما شعرش هیچ نشانی از اینکه او دختر من است ندارد. شاداب و جدی درباره شعرش می‌گوید: او با چرخش چند واژه مفهومی زیبا می‌آفریند و به احساسی که مکرر تجربه شده، جانی تازه می‌بخشد.

مجید درخشانی - آهنگساز، نوازنده تار و سه تار و مدرس موسیقی

مجید درخشانی متولد سمنان و فارغ التحصیل رشته نقاشی و موسیقی از دانشگاه تهران است. موسیقی را از اوایل سال ۱۳۵۵ در ۱۹ سالگی شروع کرد. او استاد بنام سازهای تار و سه تار ایران می باشد. او در سال ۱۳۸۴ بعد از ۲۱ سال به ایران بازگشت و گروه موسیقی خورشید را تاسیس کرد و شروع به برگزاری کنسرت در ایران و خارج از کشور کرد. در سال ۹۳ با جمعی از دختران و زنان فعال در موسیقی گروه ماه بانو را تشکیل داد. درخواست آنها برای مجوز رد شد اما آنها برای یادگار ویدیوهای کارهایشان را ضبط و منتشر کردند و در خارج از ایران کنسرت‌های موفق‌تری را برگزار کردند. درخشانی علاوه بر موسیقی سنتی توجه ویژه‌ای به موسیقی زادگاهش، یعنی موسیقی سنگسر داشته و ده ها اثر با آهنگسازی وی ساخته شده است.

ماندانا زندیان - شاعر، نویسنده و پزشک

ماندانا زندیان، شاعر، نویسنده و پزشک، عضو هیأت تحریریه فصل نامه آورده است و پیشینه ۱۱ سال نویسندگی، تهیه و اجرای برنامه رادیویی «صدای شعر امروز» را در معرفی شعر فارسی هم‌روزگار مادر کارنامه خود دارد. وی همچنین از اعضای کادر پزشکان پژوهش گرد درباره انواع سرطان‌های تهاجمی در بیمارستان «سیدرز-ساینا» لس آنجلس است.

از زندیان هفت مجموعه شعر در دست است که تازه‌ترین آن‌ها «صدای سایه‌های هم بودیم» نام دارد. از میان دیگر آثار زندیان می‌توان از موارد زیر نام برد: «احسان یارشاطر در گفت‌وگو با ماندانا زندیان»، «امید و زادی» (روایت زندگی حرفه‌ای ایرج کرگین در یک گفت‌و شنود بلند با زندیان)، «بازخوانی ده شب» (مجموعه‌ای از مصاحبه‌ها با شاعران و نویسندگان، پیرامون ده شب شعر انستیتو گوته در تهران) و ویرایش و تدوین کتاب «یادداشت‌ها» (مجموعه متون مستقلی که دکتر احسان یارشاطر در یک بازه زمانی ۲۶ ساله زیر عنوان «یادداشت» برای نشریات «ایران نامه» و «ایران شناسی» نوشته بود.)

بهروز ظفری - شاعر، استاد دانشگاه

بهروز ظفری دکتر در رشته مهندسی سازه است. وی مدرس و محقق در این رشته است. از دوران نوجوانی به سرایش شعر اشتغال داشته و اشعار متعددی از او در نشریات مختلف و وب سایت‌های ادبی منتشر شده است. وی همچنین در برگزاری و اجرای برنامه‌های ادبی و فرهنگی فعال بوده است.

لیلی فولادوند - آموزشگر رقص

لیلی فولادوند زاده جنوب ایران، از قوم بختیاری، و کارشناس تغذیه از دانشگاه لندن است. وی بیش از ۲۰ سال تجربه و سابقه آموزش رقص دارد و رقص‌های شرقی و کلاسیک ایرانی و تاجیک و افغان و بخصوص رقص سماع را بصورت رقص ترکیبی سماع و بداحه اجرا و تدریس میکند. او مؤسس آکادمی رقص لی لی در لندن می باشد. وی ۵ سال سابقه تدریس زبان فارسی و هنر در مدارس ایرانی مقیم لندن را دارد و با بنیاد فردوسی همکاری داشته است. همچنین در اجرای هنری با کارگردان‌های تئاتر مقیم لندن در نمایشنامه‌های تئاتر فخری و پناهگاه مادری در جشنواره مستقل تئاتر لندن همکاری داشته است. وی هم اکنون در یک شرکت بین‌المللی بعنوان نماینده و سفیر فرهنگی در امور توسعه و احیای تمدن و هنر ایران زمین مشغول به کار است و بیش از ۲۰ ساله گالری هنری صنایع دستی در اروپا و امریکا برگزار کرده است.

زیباکرباسی - شاعر

زیباکرباسی متولد تبریز، از او تاکنون بیش از ده جلد کتاب شعر و ترجمه منتشر شده است. در سال ۲۰۱۳ تیم تحقیقاتی آموزش و پرورش بریتانیا از دانشگاه بریک نام او را کنارتانزده شاعر و نویسنده‌ی انقلابی جهان در سه قرن اخیر قرار داد.

اودبیرگانون نویسندگان ایران در تبعید از سال ۲۰۰۲ تا ۲۰۰۴ همچین به عنوان رئیس قلم در تبعید بریتانیا از سال ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۴ انتخاب شد و از سال ۲۰۱۹ تا ۲۰۲۱ مدیر رابطه‌ی بین الملل انجمن قلم جهانی ایران در تبعید بوده است. وی برنده‌ی جایزه‌ی سیب طلایی آذربایجان در سال ۲۰۰۹ شد. شعرهای او تاکنون به بیش از پانزده زبان ترجمه شده است و در مهم‌ترین آنتولوژی‌های جهان به چاپ رسیده است بسیاری از شاعران و منتقدان ایران و جهان او را جزو تاثیرگذارترین شاعران دوران خود خوانده‌اند.

احمد کریمی حکاک - استاد ممتاز ادبیات فارسی، منتقد ادبی

احمد کریمی حکاک استاد بازنشسته‌ی زبان و ادبیات فارسی و منتقد ادبی است که در ایران و آمریکا درس خوانده، بیش از بیست کتاب تألیف کرده، و در حال حاضر در لس آنجلس زندگی می‌کند.

محمود معتقدی - شاعر، نویسنده، منتقد ادبی

محمود معتقدی، متولد ۱۳۲۵ شمسی، در آمل، دانش‌آموخته‌ی رشته تاریخ دانشگاه خوارزمی در سال ۱۳۵۴. او از دوستان و شاگردان زنده یاد دکتر اسماعیل خوبی از ۱۳۵۱ تا ۱۳۶۷ بوده است.

وی به مدت ۳۵ سال در پژوهشگاه اطلاعات و مدارک علمی ایران در حوزه‌ی کتابداری و اطلاع‌رسانی (یرانداک) مشغول به کار بوده است. از وی تاکنون، نزدیک به ۳۵ عنوان کتاب و ده‌ها مقاله در زمینه‌ی شعر و نقد ادبی (ادبیات معاصر) به چاپ رسیده است که مهم‌ترین آن: «به رسم حقیقت و زیبایی، زندگی و شعر اسماعیل خوبی»، است.

محمود معتقدی، این روزها مطالعه‌ی در زمینه: جایگاه شناخت رستم در شاهنامه، و حوزه‌ی اسطوره‌شناسی را، پی می‌گیرد.

رویاری

دانی که چیست فرقِ تو با ما،
 در این نبرد،
 ای جانِ مرگبارِ یِ توننگِ زندگی؟!
 تو از نهادِ پائیزی،

هیمه فسرده ترین سنتی تو،
 سوختیارِ گلخنِ فرهنگِ مرگ؛

ما،

اَما،

بهاریانیم:

نوساقگانِ نوبرِ نوآوری،
 بالندگانِ به گلشنِ فرهنگِ زندگی.

۱۹۸۶- بیدر کجای لندن

بایک دلِ غمگین، به جهان شادی نیست
تایک ده ویران بود، آبادی نیست
تادر همه ی جهان یکی زندان هست
در هیچ کجای عالم، آزادی نیست!

لوح یادبود اسماعیل خویی در سالگشت به آتشسپاری اش در ایوان
هنرمندان در مقابل استخر لیلی نصب شده است تا میعادگاهی باشد
برای دوستداران او و شعر فارسی.

Esmail Khoi's memorial plaque can be found at
Musicians Cloister, Opposite Lily Pond
Golders Green Crematorium
62 Hoop Lane, London NW11 7NL

اسماعیل خویی شاعر و فیلسوفِ معاصر ایرانی

او نخستین شاعر ایران است که جایزهٔ روکرت در کوئبرگ را در سال ۲۰۱۰ از آن خود کرده است.

خویی در ۹ تیر ۱۳۱۷ در مشهد زاده شد و دوران آموزش ابتدایی و متوسطه را در آنجا گذراند. خویی در سال ۱۳۳۶ برای ادامه تحصیل به تهران رفت. پس از دانش آموختگی در رشته فلسفه و علوم تربیتی از دانشسرای عالی با بورس تحصیلی شاگرد اولی به انگلستان رفت و از دانشگاه لندن دکترای فلسفه گرفت. در سال ۱۳۴۴ پس از بازگشت به ایران مقیم تهران شد و در دانشسرای عالی تهران که بعدتر به دانشگاه تربیت معلم تهران تغییر نام داد به تدریس پرداخت.

اسماعیل خویی از اعضای هیئت مؤسس کانون نویسندگان ایران و دو دوره نیز عضو هیئت دبیران کانون بوده است. او که در کنار دیگر آزاداندیشان هم فکر خویش در مرکز جنبش روشنفکری ایران بود پس از اعدام دوستش سعید سلطان پور در سال ۱۳۶۰ پنهانی زندگی می‌کرد و پس از چندی از ایران به بیدرکجای ایتالیا و سپس به لندن آمد.

اسماعیل خویی نخستین بار همراه با احمد شاملو کاندیدای جایزه ادبی نوبل در دهه ۹۰ میلادی، و نیز به تنهایی در سال ۲۰۱۹ از سوی انجمن قلم برای جایزه ادبی نوبل ادبی پیشنهاد شد.

کارنامه‌ی پنجاه ساله‌ی اسماعیل خویی در زمینه‌ی شعر، در تاریخ ادبیات امروز پارسی به او جایگاهی ویژه و ارزشمندی داده است. از وی تا کنون ۸۳ دفتر شعر و ۳ کتاب شعر به انگلیسی چاپ شده که در آمازون بیش از ۶۰ دفتر شعرش موجود است. اشعارش تقریباً به همه زبانهای مهم در دنیا ترجمه شده اند.

اسماعیل خویی ایران را عاشقانه دوست میداشت و در حسرت دوری از میهنش زیاد سروده است. او برغم مشکلات زیادی که برایش ایجاد نمود، حاضر نشد تابعیت و گذرنامه کشور دیگری را بپذیرد. دو هفته پیش از مرگ، به آخرین آرزویی که داشت اشاره کرد و گفت دوست دارد بار دیگر ایران را ببیند، ولی این آرزوی وی هیچ گاه عملی نشد و این شاعر برجسته، روز سه شنبه چهارم خردادماه ۱۴۰۰، در سن ۸۳ سالگی در لندن جاودانه شد. پیکر او بنا به وصیت اش ۵ تیر ۱۴۰۰ در سالن آتش‌سپاری گولدرز گرین لندن به آتش سپرده شد و لوح یادبودش همزمان با نخستین سالگشت جاودانه شدنش روز یکشنبه ۲۹ می ۲۰۲۲ در قطعه هنرمندان این آتشگاه رونمایی شد.